

סֵדֵר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ז תְּשֵׁרִי (ג' סוכות)

סֵדֵר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹמֵי:

הַזְכָּרָה וְלֶשׁוֹן רִצְנוֹ, זְכוּנוֹ לְבָרָכָה

וְאֵלֶּה הַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לְפָנֵיהֶם (שְׁמוֹת כ"א):

אָמְרוּ: חֲכָמֵינוּ, זְכוּנוֹם לְבָרָכָה: הַשְׁוֹ אֵשָׁה לְאִישׁ (קְדוּשֵׁין ל"ה: בְּבֹא
קָמָא ט"ו.). וְאִיתָּא בְּמַכִּילְתָּא: 'יְכוּל יְהִי הַתְּלִמִּיד לְזִמְדִין
וְאֵינָם מְבִינִים – תְּלִמוּד לֹא מֵר: "אֲשֶׁר תָּשִׂים לְפָנֵיהֶם" – עָרְכֶם
לְפָנֵיהֶם כְּשֶׁלְּחַן עָרוּד':

אֵי דַע, כִּי עֵקֶר הַגְּלוּת אֵינוֹ אֵלָּא בְּשִׁבִיל חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כְּמוֹ
שְׁכַת־טוֹב (שִׁיר־הַשִּׁירִים ד'): "תָּבוֹאֵי, תְּשׁוּרֵי מֵרֵאשִׁי אֲמָנָה"
(עֵיין תְּנַחומָא פ' בְּשַׁלַּח [פ"י]). וְאֲמוּנָה הוּא בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב
(שְׁמוֹת י"ז): "וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה", וְתִרְגוּמוֹ: 'פְּרִישָׁן בְּצִלוֹ'. וְזֶה בְּחִינַת
נְפִישׁ לְמַעְלָה מִהַטָּבַע, כִּי הַתְּפִלָּה לְמַעְלָה מִהַטָּבַע, כִּי הַטָּבַע
מְחַיֵּב כֵּן, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה הַטָּבַע, וְזֶה דְבַר נֶס, וְלָזֶה צָרִיךְ אֲמוּנָה,
שִׁיאֲמִין שֵׁישׁ מְחַדֵּשׁ וּבִידוֹ לְחַדֵּשׁ דְּבַר כְּרִצוֹנוֹ.

וְעֵקֶר אֲמוּנָה, בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּחִינַת נְפִישׁ, אֵינוֹ אֵלָּא בְּאֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ל"ז): "שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעְיָה
אֲמוּנָה". וְשֵׁם עֵקֶר עֲלִיּוֹת הַתְּפִלּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית כ"ח): "וְזֶה
שֵׁעַר הַשָּׁמַיִם". וּבְשִׁבִיל זֶה, כְּשֶׁפָּגַם אֲבָרָהָם "בַּמָּה אֲדַע" (שָׁם ט"ו),
וּבְזֶה פָּגַם בִּירְשֵׁת אֶרֶץ, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲמוּנָה, בְּחִינַת תְּפִלָּה, הִיָּה
גְּלוּת מִצְרַיִם. וְדוֹקָא יַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם, כִּי הֵם בְּחִינַת
שְׁנַיִם־עָשָׂר נְסֻחָאוֹת הַתְּפִלָּה, וְהוֹרִיד אוֹתָם בְּגְלוּת. וּמִצְרַיִם הוּא

אתִּקְרִיאַת, כִּד אֶתְחַבֵּר בְּה אֲמַת'.

ג וְאִי־אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאֲמַת אֱלֹא עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים
 וַיֵּלֶךְ בְּדַרְךְ עֲצָתָם; וְעַל־יְדֵי שְׂמֻקְבֵּל מֵהֶם
 עֲצָתָם, נִחְקַק בּוֹ אֲמַת; כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים נ"א): "הֵן אֲמַת חֲפֻצָּת"
 – כְּשֶׁאֲתָה חֲפִץ אֲמַת; "בְּטָחוֹת וּבְסָתָם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי".

כִּי הָעֲצוֹת שְׂמֻקְבֵּל מֵהֶם הוּא בְּחִינַת נְשׂוּאִין וְזוּוּג, וְכִשְׂמֻקְבֵּלִין
 עֲצוֹת מִרְשָׁעִים, הוּא בְּחִינַת נְשׂוּאִין בְּקִלְפָה. "הַנְּחָשׁ
 הַשֵּׂאֲנִי" (בְּרֵאשִׁית ג) – לְשׁוֹן נְשׂוּאִין, עֲצוֹת הַנְּחָשׁ שְׂקִבְלָה הוּא
 בְּחִינַת נְשׂוּאִין, וְעַל־יְדֵי נְשׂוּאִין הֵטִיל בָּהּ זֶהְמָא. וּבְמַעֲמַד הַר־סִינִי
 פָּסְקָה זֶהְמָתָן (שְׁבַת קמו. עֵין רַש"י שָׁם), כִּי שָׁם קִבְּלוּ תַרְי"ג עֲטִין
 דְקִדְשָׁה (זֶהַר יִתְרוֹ פ"ב:), וְהִיתָה לָהֶם נְשׂוּאִין בְּקִדְשָׁה. וְלָמָּה נִקְרָא
 עֲצָה בְּבְחִינַת נְשׂוּאִין? כִּי (בְּרֵכוֹת סא.) 'הַכְּלִיּוֹת יוֹעֲצוֹת', וּכְלִיּוֹת הֵם
 כְּלֵי הַהוֹלָדָה, כְּלֵי הַזֶּרַע. נִמְצָא, כְּשֶׂמֻקְבֵּלִין עֲצָה מֵאָדָם, כְּאֵלוֹ
 מְקִבְלִין מִמֶּנּוּ זֶרַע; וְהַכֹּל לְפִי אָדָם, אִם רָשָׁע אִו צַדִּיק. וּבְשִׁבִיל זֶה
 הַתּוֹרָה מִתִּישׁ כַּח (פְּנֵה־דְרִין כו:); וְנִקְרָאת 'תּוֹשִׁיָה', כִּי הֵם תַרְי"ג
 עֲטִין, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מִשְׁלֵי ח): "לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָה". וְעֲצוֹת הֵם בְּמִקּוֹם
 נְשׂוּאִין, בְּחִינַת זוּוּג הַמִּתִּישׁ כַּח. וְעֲצַת הַצַּדִּיק הוּא כָּלוּ זֶרַע אֲמַת.

וְזֶה פִּרְוֵשׁ (יִרְמְיָה ב): "וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיד שׁוֹרֶק" – בְּחִינַת הַגְּאֻלָּה,
 כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (זְכַרְיָה י): "אֲשַׁרְקָה לָהֶם וְאֶקְבְּצֵם", וְעַל־יְדֵי מָה?
 עַל־יְדֵי: "כָּלוּ זֶרַע אֲמַת" (שָׁם בְּיִרְמְיָה סִיּוּם תְּפִסּוּק "וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיד" הַנ"ל) –
 עַל־יְדֵי עֲצַת הַצַּדִּיקִים תָּבוֹא לְאֲמַת. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִקְרָאת אֲמוּנָה,
 כִּד אֶתְחַבֵּר בְּה אֲמַת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה כַּנ"ל, כִּי הוּא
 מְקִבֵּל טִפֵּי הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַצַּדִּיק עַל־יְדֵי עֲצָה שְׂמֻקְבֵּל מִמֶּנּוּ. וְזֶה: "הֵן
 אֲמַת חֲפֻצָּת בְּטָחוֹת" – בְּכְלִיּוֹת; "חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי" – שְׂאֲזוּכָה
 לְקִבֵּל טִפֵּי הַמַּח, טִפֵּי הַשֶּׁכֶל, עַל־יְדֵי עֲצָה שְׂאֲקִבֵּל מֵהֶם; וְאִז אֲזוּכָה

לאמת, כי הטפי השכל נקרא "כלו זרע אמת".

ד ודע, שעל ידי מצות ציצית האדם נצול מעצת הנחש, מנשואין של רשע, מבחינת נאוף, כי ציצית שמירה לנאוף; כמובא בתקונים (תקון יח): "ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם" (בראשית ט) - זה בחינת ציצית. "וערות אביהם לא ראו" - כי ציצית מכסה על עריין. אבל חם, דהוא יצר הרע, דמחמם גופה דבר-נש בעברה, הוא ארור, כמו שכתוב (שם): "ארור כנען", כמו שכתוב (שם ג): "ארור אתה מכל הבהמה". והשמלה הינו ציצית, הוא שמירה מעצת הנחש, מזיהמת הנחש. **וזה** בחינת (שם מ"ט): "בן פרת עלי עין" - בשביל ציצית, לשון (שיר השירים ב): "מציץ מן החרכים", על-ידי-זה זכה לבן פרת, שנשמר מנשואין של נחש, מזווג של הסטרא-אחרא, וזכה לזווגא דקדשה. וזה: "פרת", לשון זווג, לשון: "פרו ורבו".

ועקר הנאוף תלוי בעינים, כמו שאמרו (סוטה ט): 'שמשון הלך אחר עיניו', וכמו שכתוב (במדבר ט"ו): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", ושמירת ציצית, שהיא בחינת עינים, היא שמירה מעצת הנחש, ויכול לקבל העצות מצדיק, שהיא כלה זרע אמת.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ח

ואלה המשפטים - ז

א עקר הגאולה תלוי באמונה. כי עקר הגלות אינו אלא בשביל חסרון אמונה:

ב התפלה היא בבחינת אמונה שמאמין שיש מחדש שבידו לחדש דבר כרצונו. ועל כן הוא מתפלל אליו יתברך שיעשה

בְּקִשְׁתּוֹ וְעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת נַסִּים לְמַעַלְהָ מִהַטָּבַע בְּעוֹלָם:
ג עֵקֶר אֱמוּנָה בְּחִינַת תְּפִלָּה בְּחִינַת נַסִּים אֵינוֹ אֱלֹה בְּאֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל. וְשֵׁם עֵקֶר עֲלִיּוֹת הַתְּפִלוֹת וְיָכוֹל לְפַעַל בְּתִפְלָתוֹ מִהַ
שְׁצָרִיד. וְלַעֲשׂוֹת נַסִּים וּמוֹפְתִים אֲמִתִּיִּם בְּעוֹלָם:

ד אֱמוּנָה וְתִפְלָה וְנַסִּים וְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת אַחַת וְכָלֶם
תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה:

ה כְּשֶׁפּוֹגְמִין בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּחִינַת אֱמוּנָה בְּחִינַת תְּפִלָּה
אֲזִי יוֹרְדִין לְגָלוּת. וְעֵקֶר שְׂיוֹרְדֵת הַתְּפִלָּה לְגָלוּת וְאִי אֶפְשָׁר
לְהַתְּפִיל וְלַעֲשׂוֹת נַסִּים בְּעוֹלָם:

ו יֵשׁ בְּנֵי אָדָם הַמְּכַסִּים כָּל הַנַּסִּים בְּדַרְךְ הַטָּבַע. וְכִשְׂיִכְלוּ אֱלֹהֵי
הָאֶפִיקוֹרְסִים שָׂאִין לָהֶם אֱמוּנָה בְּנַסִּים וְתִתְרַבֶּה אֱמוּנָה בְּעוֹלָם
אֲזִי יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי עֵקֶר הַגְּאֻלָּה תְּלוּי בְּזֶה הֵינוּ בְּאֱמוּנָה:

ז אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאֱמוּנָה אֱלֹה עַל-יְדֵי אֲמִת (הֵינוּ כִּי עֵקֶר הָאֱמוּנָה
אֵינָה אֱלֹה בְּמַה שָׂאִין הַשֶּׁכֶל מִבֵּין. כִּי בְּמָקוֹם שֶׁהַשֶּׁכֶל מִבֵּין אֵין שִׁיךְ אֱמוּנָה. וְאִם
כֵּן כְּשָׂאִין הַשֶּׁכֶל מִבֵּין, מֵהֵיכָן יָבוֹא לְהֵאֱמִין בְּמַה שְׁצָרִיד לְהֵאֱמִין. עַל כֵּן עֵקֶר
הָאֱמוּנָה תְּלוּיָה בְּאֲמִת, שָׂאִם יִרְצֶה הָאָדָם לְהַסְתַּכֵּל עַל הָאֲמִת לְאֲמִתוֹ יָבִין מֵאֵלָיו
שְׁצָרִיכִין לְהֵאֱמִין הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּבְצַדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם וּבְתוֹרָתוֹ
הַקְּדוּשָׁה. אֲפִי-עַל-פִּי שָׂאִי אֶפְשָׁר לְהֵבִין זֶה בְּשִׂכְלָנוּ הַמְּגֻשָּׁם כְּמוֹ שְׁצָרִיד. כִּי עַל-יְדֵי
הַסְתַּכְלוֹת עַל הָאֲמִת בְּעֵין הָאֲמִת יָבִין מֵרְחוֹק שֶׁהָאֲמִת הוּא כִּי רַק שָׂאִי אֶפְשָׁר
לְהֵבִין בְּשִׂכְלִי. וְצָרִיכִין רַק לְהַתְּחִיז בְּאֱמוּנָה שְׂלֵמָה. וְהֵבִין הֵיטֵב):

ח אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאֲמִת אֱלֹה עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים
אֲמִתִּיִּם וְיִלֵּךְ בְּדַרְךְ עֲצָתָם, וְלֹא יִטֶּה לְיָמִין וְלִשְׂמָאל מִדְּבַרֵיהֶם
וְעַל-יְדֵי-זֶה נַחֲקֵק בּוֹ אֲמִת וְזוֹכֶה לְאֱמוּנָה וְלְתִפְלָה וְלְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְלְנַסִּים וְעַל-יְדֵי-זֶה תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה:

ט הָעֲצוֹת שֶׁמִּקְבֵּל מֵהַצַּדִּיקִים הוּא בְּחִינַת נְשׂוּאִין וְזוּוּג דְּקָדְשָׁה.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

זל - זמור מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

כי הוא מקבל טפי השכל של הצדיק על ידי עצה שמקבל ממנו. נמצא שהוא בחינת תקון הברית. ולהפך עצת החולקים והמוזעים ודומיהם המדברים חלקלקות להסית ולהדיח מנקדת האמת הם בחינת פגם הברית. על כן מי שפגם בבריתו צריך לשמר עצמו מאד מהעצות ההפוכות של החולקים על האמת כדי שלא יאבד עולמו ברגע חס ושלום:

סדר היי מזהר"ן היימי:

ואז באותה השנה נדפס הספר לקוטי מזהר"ן ועוד יש בזה הרבה לספר נפלאות תמים דעים וחסדי השם אשר הפליא אז עמי, וסבב סבות ברחמי לחזור מטולטשין בין יום-כפור לסבות, אשר על ידי זה זכיתי לגמר כתיבת הספר שנשרף ולמסר לו ספר לקוטי מזהר"ן הנכתב שעל ידי זה נדפס באותה השנה, ולדבר עמו הרבה ולשמע תורות נפלאות ממנו, אשר הם זכות הרבים לדורות. מה אשיב להשם כל תגמולהי עלי, ויתבאר במקום אחר אם ירצה השם:

לד (לד) אחד שאל אותו בערב-ראש השנה האחרון באומין סמוך להסתלקותו עצה להתמדה השיב לו שלא ידבר על שום אחד מישראל. כי כל אחד מישראל יש לו אות בהתורה וכו' וכשמדבר על אחד מושך את עצמו מהתורה מחמת שמוצא פגם חס ושלום באות מהתורה שהוא שרש נפשו של זה המדבר עליו כמבאר במקום אחר. ושאל אותו ואם רואין שהוא רשע גמור גער בו רבנו זכרנו לברכה איך אתה אומר על אחד מישראל שהוא רשע גמור הלא נמצא בו בודאי עוד מעט טוב או איזה נקדה טובה בשם אינו רשע. והזכיר אז ענין ועוד מעט ואין רשע המבאר בהתורה אזמרה לאלקי בעודי עין שם:

לה (לה) איש אחד הָיָה אֶצְלוֹ בְיָמֵי נְעוּרָיו שֶׁל אוֹתוֹ הָאִישׁ פָּה בְּרִסְלָב, וְאִז נִתְקַשֵּׁר מְאֹד לְרַבְּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּתִשְׁוֹקָה גְּדוֹלָה, וְשָׁמַע אִז מֵרַבְּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה דְּבָרֵי תוֹרָה נְפִלְאִים הֵינּוּ הַתּוֹרָה תְּהִלָּה לְדָוִד וְכוּ' וְעוֹד דְּבוּרִים נְפִלְאִים. וְאָמַר לוֹ רַבְּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה אֲנִי יוֹדַע שְׁבִימִים הַבָּאִים לֹא תִסַּע אֶצְלִי וְלֹא תִהְיֶה מִקְרָב שְׁלִי (וְכֵן הָיָה שְׁאַחֲרֵיכֶּךָ לֹא הָיָה עוֹד אֶצְלֵי רַבְּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה) אֲךָ אֶף-עַל-פִּי כֵן יוֹעִיל לָךְ מֵה שֶׁטָּעַמְתָּ עִתָּה מְעַט מִדְּבָרֵי. וְאָמַר לוֹ אִז הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי ל"א): "טָעַמָּה כִּי טוֹב סַחֲרָה" תִּכְרַךְ כְּשֶׁטוֹעַמִין הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיק, שׁוֹב "לֹא יִכָּבֵה בְּלִילָה נֶרְה". הַנְּדַפֵּס בְּלִקוּטֵי א' סִימָן רפ"ה:

לו (לו) סֵפֶר לִי אִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ כְּשֶׁאָמַר רַבְּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הַתּוֹרָה בְּטַח בַּהֲשֵׁם בְּסִימָן ע"ט בְּאוֹתָהּ הָעֵת הָיָה הוֹלֵךְ בְּבֵיתוֹ אָנָּה וְאָנָּה כְּדַרְכּוֹ וְאָחִז מִטָּה בְּיָדוֹ, וְאָמַר וּמִטָּה אֱלֹקִים בְּיָדֵי. וְדַחַק וּמָשַׁךְ תִּבְתּ בְּיָדֵי, כְּלוֹמַר שֶׁבְּיָדוֹ הַמִּטָּה אֱלֹקִים לְהַטּוֹת כְּרָצוֹנוֹ. כִּי מְרַמֵּז שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁמַטָּה אֱלֹקִים מְרַמֵּז עַל הַבְּחִירָה שֶׁהוּא בְּחִינַת מַט"ט מִסְטֵרָה חַיִּים וּמִסְטֵרָה מוֹת וְכוּ' כְּמִבְּאֵר בְּמֵאֵר הַתְּקוּנִים הַמְּבֹאֵר שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁמַטָּה וְקָצַת מְרַמֵּז וּמוֹבֵן מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים הַנִּלְשָׁמַטָּה שֶׁהַתְּפֹאֵר שְׁזִכָּה לְכַבֵּשׁ הַבְּחִירָה בְּיָדוֹ וְהַמִּטָּה בְּיָדוֹ לְהַטּוֹתוֹ כְּרָצוֹנוֹ אֲשֶׁרֵי הַזִּזְכָּה לָזֶה אֲשֶׁרֵי לוֹ.

עֵינֵי בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁמַטָּה שֶׁם עַל פְּסוּק זֶה וּמִטָּה אֱלֹקִים בְּיָדֵי, שְׁזִיחָה בְּחִינַת שְׁכָבֵר זָכָה לְכַבֵּשׁ הַבְּחִירָה, וְיֵשׁ לוֹ נִיחָא בְּחִינַת שְׁבֵת, וּבְיָדוֹ לְהַפֵּךְ מִרַע לְטוֹב כִּי כְּבָר יֵשׁ לוֹ נִיחָא וּשְׁבִיתָה מִן הָרַע שְׁנֵת בְּטֵל לְגַמְרֵי אֶצְלֵי הַצְּדִיק הַזֶּה הַזִּזְכָּה לְמִדְרָגָה הַזֹּאת: כְּתִבֵּי־רַבְּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּעֶצְמוֹ:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

זלג - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לו (לו) מי שרוצה לשוב להשם יתברך בודאי צריך לעשות עצמו בריה חדשה. ותדע שבאנחה שנאנחה עושה את עצמו בריה חדשה. כי האדם אינו נח מהנשימה כי בכל עת הוא מנשים הינו שמוציא הבל ומכנים הבל וזה עקר חיותו, והבל הזה יש לו שרש למעלה. יש הבל טוב של הצדיק ויש הבל רע של הרשע, והצדיק ממשיך בכל עת הבל מהקדשה והרשע ממשיך הבל מהטמאה.

סדר האלף-בית הימני:

א. כשבושה בא עליך, אין זה אלא בשביל שתעשה תשובה על העוונות, שאתה דש בעקב. ח. גם בושה בא, כשאתה משמח בצרת חבריך. ט. תציר לפניה אותיות אמונה, ובזה לא יבוא עליך שום בושה. י. מי שנצרך לזות על המשכון, בידוע שאלו הדברים הממשכנים היו נבזים בעיניו בגלגול אחר. יא. כשבא על אדם איזה בושה, יצפה לישועה. יב. מי שרוצה להתבייש, יציר דמות של אמו. יג. על ידי צדקה לשם שמים תבא למדת בושה. יד. כשבא על אדם איזה בושה, בידוע שאין לו בטחון. טו. מי שכורה בור, סוף שבא לידי איזה בזיון, ולפעמים הדבר גורם שנעשה שיחה בפני בני-אדם. טז. על ידי בטחון לא יבוא עליו בושה. יז. מי שגוזל את העני, בושה באה עליו. יח. כשאדם מחרף ומבייש אותך, והוא אינו אויב לך, תשא ותסבל את הבושה, כי זה מן השמים שיחרף אותך. ובזה הבזיון תהיה נסתר ונחבא מן השטן, שהוא שונא אותך והוא מגדיל את עצמו תמיד עליך ומקטרג עליך, ועל ידי זאת הבושה שתסבל ממני שאינו אויב לך, על ידי זה לא יגדיל עליך השונא השטן. יט. על ידי חנפה תהיה בזוי בין האמות, והאמות יקללו אותך ויקצפו עליך. כ. כשאחד מבזה אותך או שוחק ממך, בידוע שאתה בישת את

אֲבוֹתָיו. כֹּחַ. כְּשֶׁהַכֹּל מְבַזֵּין אוֹתָךְ וְעוֹשֵׂין לְךָ צַעַר, תִּדְמֶם וְלֹא תִצָּא
 מִפֶּתַח בֵּיתְךָ. כֹּחַ. כְּשֶׁמְבַיְשִׁין אוֹתְךָ, תִּתֵּן צְדָקָה. כֹּחַ. עַל-יְדֵי צְדָקָה
 תִּזְכָּה לְמִדַּת בּוֹשָׁה. כֹּחַ. בְּזִיוֹן הַמֶּלֶךְ; הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִפְרָע
 אֶפְלוֹ אִמָּה, שְׂבִיזָה מֶלֶךְ אַחֵר שֶׁלֹּא מֵאֲמָתָה. כֹּחַ. הַחוּטָא יִתְבַּיֵּשׁ
 בְּעוֹלָם הַבָּא בְּפָנֵי רַבּוֹתָיו [אֲבוֹתָיו]. כֹּחַ. הַמְבִיזָה תִלְמִיד-חֶכֶם, אֵין
 לוֹ רְפוּאָה לְמִכְתּוֹ. כֹּחַ. נָכוֹן כִּי אֲשֶׁר יִשְׁמַע מִרְעֵהוּ דְבַר כָּזָב אֶל
 יִקְפֹּץ וַיִּבְיֶשְׁהוּ, אֲלֵא יִרְמֹז לוֹ בְּתַנּוּעָה, כִּי שִׁיכִיר כִּי לֹא בֶן הוּא.
 כֹּחַ. מִצְוָה לְפָרְסֵם אֶת הַרְשָׁעִים. כֹּחַ. הַמְתַּבַּיֵּשׁ לֹא בְּמִהְרָה הוּא
 חוּטָא. לֹא מִי שֶׁאֵין לוֹ בּוֹשָׁה, בְּיָדוּעַ שֶׁלֹּא עָמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל
 הַר-סִינַי.

סדר שְׁבִיזָה הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

וְהִתְחִילוּ לְשַׁנֵּא אוֹתוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וּבְזוֹ אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי
 בְּזִיוּנוֹת, וְקָלְלוּ אוֹתוֹ בְּקָלְלוֹת נְמָרְצוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ כִּמְהָ יָמִים
 וְרַב הַבְּזִיוּנוֹת הָיָה מֵאֶחָד מִשְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַנִּזְכָּרִים וְהוּא זְכָרוֹנוֹ
 לְבָרְכָה, הִתְחִיל לְבַקֵּשׁ אוֹתָם וְאָמַר לָהֶם: "זֹאת תִּדְעוּ שְׂבוּדָי לֹא
 אֲגַלֶּה עַקֵּר כְּוֹנֵת נְסִיעָתִי לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כִּי מִלְּבִי לְפוּמִי לֹא גָלִיתִי
 וְאִף עַל פִּי כֵן" מַה טוֹב וּמַה נָּעִים שְׂבִיזָה אֲחִים גַּם יַחַד" (תְּהִלִּים
 קלג-א) אִף-עַל-פִּי שֶׁלֹּא יָדַע אֶחָד עַקֵּר כְּוֹנֵת חֲבֵרוֹ" וְהִשִּׁיבוּ לוֹ: אִם
 אֲתָה תִגְלֶה לָנוּ כְּוֹנֵתְךָ: בּוּדָי יִגִּיעַ לְךָ טוֹבָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד"
 וְהִשִּׁיב לָהֶם: "אֲנִי אֵינִי רוֹצֶה לְקַבֵּל טוֹבָה מִכֶּם וְלֹא אֲגַלֶּה לְכֶם
 עַקֵּר כְּוֹנֵתִי בְּשׁוּם אִפֹּן אֲדַרְבָּא אֲתֶם תּוּכְלוּ לְקַבֵּל טוֹבָה מֵאֵתִי אִם
 תִּרְצוּ" הִשִּׁיבוּ לוֹ: "נִרְאָה בְּלִשׁוֹנְךָ שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר בְּלִשׁוֹנוֹת
 הַמְּפָרְסְמִים הַגְּדוֹלִים כְּמוֹ ר' בְּרוּךְ וְרַבִּי שְׁלוֹם וְרַבִּי נַחֲמָן וְכוּ'
 שִׁדְרָכָם לְדַבֵּר גְּדוֹלוֹת בְּלִשׁוֹן נִסְתָּר אֲךָ בּוּדָי אֵין אֲתָה אֶחָד
 מֵהֶם כִּי נִרְאָה שֶׁאַתָּה בּוּדָי מִהַחֹלְקִים עַל הַצְּדִיק הַנִּזְכָּר" וְאָמְרוּ

וְהִתְחִיל הוּא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, תִּכְף לְבִקְשָׁם וּלְהַפְצִיר אוֹתָם שִׁיְהִיו
 מֵרְאִין לוֹ אֶת הַמִּתְנָה שְׁלוֹ וְרָאוּ שׁוֹב שֶׁהוּא בְּנוֹ, וְאַחֲר־כֵּן דִּבְרוּ
 עִמּוֹ עוֹד וְקָלְלוּ אוֹתוֹ וְנִבְהָלוּ מְאֹד מְאֹד וּבָאוּ בְּכַעַם גָּדוֹל וּבְזוּ
 אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד וְכִשְׁשָׂלוּ אוֹתוֹ: לָמָּה אֵתָּה אוֹמֵר עֲכָשׁוּ שְׁשִׁמְךָ
 כָּךְ וְאַחֲר־כֵּן שֵׁם אַחֵר וְכֵן בְּשֵׁם מְקוֹמְךָ? הַשִּׁיב לָהֶם גַּם־כֵּן שְׁכַל
 שֵׁם וְשֵׁם הוּא כְּפִי הַמִּדָּה וְהַסְפִּירָה שֶׁנֶּאֱחָז בּוֹ וְכוּ' וְאַנִּי בָרוּךְ הַשֵּׁם
 כָּלֹל מִכָּל־מָה וְכָל מַה שֶׁעָבַר בְּעֵינַי זֶה יִקְצְרוּ הַמוֹז יִרְיעוֹת לְסִפּוֹר
 וְהוּא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, הִיָּה מְעוֹרָר אוֹתָם לְפַעֲמִים מִהַשְׁנָה וְהִתְחִיל
 לְדַבֵּר עִמָּהֶם עַד שֶׁבָּאוּ בְּכַעַם גָּדוֹל וְהִתְחִילוּ עוֹד לְקַלֵּל וּלְבַזּוֹת
 אוֹתוֹ מְאֹד וּבְעֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ בָּאוּ הֵם מִבֵּית הַטְּבִילָה, וְהוּא
 זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, הִיָּה שׁוֹכֵב עַל הַדֶּרֶךְ שֶׁיַּחַף בְּלִי חֲגוּרָה וּבְלִי כּוֹבַע
 עֲלִיזוֹן וְשָׂאל אוֹתָם: מִפְּנֵי מָה בְּכָל הַשָּׁבוּעַ הַגּוֹף שְׁלִי קָל וְאִין לִי
 כְּבִדוֹת וְעֲכָשׁוּ יֵשׁ לִי כְּבִדוֹת גָּדוֹל מְאֹד, עַד שֶׁכִּמְעַט אֵינִי יָכוֹל
 לְעִמֵּד מִמָּקוֹם זֶה? וְהַשִּׁיבוּ לוֹ: מִחֲמַת שֶׁבְּכָל עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ
 הַנְּשַׁמָּה זֶה עוֹלָה לְמַעְלָה וְנִשְׁמָה הִיִּתְרָה בָּאָה לְמַטָּה וְאַצְלָךְ הִלְכָה
 הַנְּשַׁמָּה שְׁלָךְ וְנִשְׁמָה יִתְרָה אֵינְךָ זוֹכָה לְקַבֵּל עַל־כֵּן נִשְׁאָר גּוֹפֶךָ
 כְּאֶבֶן וְהַשִּׁיב לָהֶם: אוֹי לָכֶם, וְאַפְלוּ בְּדַבָּר קָל כִּזָּה אֵינְכֶם יוֹדְעִים
 מַה לְהַשִּׁיב:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(לג) יעשה השורות שוות שלא תהא אחת נכנסת ואחת יוצאת
 ולפחות יזהר שלא יכתוב ג' אותיות חוץ לשיטה ואם כתבם לא
 פסל: (לד) ב' אותיות שהם תיבה א' לא יכתוב חוץ לשיטה: (לה)
 אותיות השם צריך שיהיו כולם בתוך הדף ולא יצא מהם כלל חוץ
 לדף: (לו) יעשה כל פרשיותיה פתוחות חוץ מפרשה אחרונה
 הכתובה בתורה שהיא והיה אם שמוע שיעשנה סתומה ואם

שיעור: (מז) שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני שיעשה בעור הבתים של ראש כמין שי"ן בולטת מקמטי העור אחד מימינו ואחד משמאלו של ימין המניח של ג' ראשים ושל שמאל המניח של ארבע ראשים: הגה מיהו אם היפך אינו נפסל (מרדכי וסמ"ק ותוס' פרק הקומץ): (מג) חריץ של שי"ן דהיינו חודה למטה יגיע עד מקום התפר: הגה וכן היו"ד שבשי"ן צריך ליגע למטה בשולי השי"ן (סמ"ג) ולא ימשוך השי"ן הרבה אלא שגם שולי השי"ן יהא נראה על התפר (ברוך שאמר): (מד) תיתורא דתפילין הלכה למשה מסיני והיינו שישים עור למטה לכסות פי הבתים ונראה כעין דף של גשר הנקרא תיתורא מעברתא דתפילין הלכה למשה מסיני והיינו שעור התיתורא יהא ארוך מצד אחד ויעשה בו המעברתא כיצד יחתכנו בשני צדדים שלא תהא רחבה כמו רוחב התיתורא כדי שיהא ניכר ריבוע התיתורא ובאותה מעברתא עוברת הרצועה ועל שם כך נקראת מעברתא גם בתפילין של יד יעשה תיתורא ומעברתא. יגלגל כל פרשה מסופה לתחלתה וכורכם בקלף קטן ויש מקפידין מלכורכן אלא בקלף כשר והלכה למשה מסיני שיכרוך עליה שער בהמה או חיה הטהורים: הגה ונוהגין לכרוך שער על הפרשה ואחר כך כורכין עליו קלף כשר וחוזרים וכורכים עליו שער (אגור סימן מ"ה) ונהגו שיהיה שער של עגל ואם לא מצא של עגל כורך בשל פרה או של שור ורוחץ השער היטב בתחלה עד שיהא נקי קצת שער זה צריך שיראה חוץ לבתים:

סֵדֶר לְקוּמְצֵי תְּפִלִּיִן הַיּוֹמִי:

קח: אָנָּה ה', לְמִדְּנִי לְסִדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּלִשׁוֹן צַח וְנָקִי, בְּלִשׁוֹן רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְתִשְׁלַח וְתִזְמִין לִי דְבוּרִים כְּשֵׁרִים וְיָפִים וְתַהֲיֶה תְּפִלָּתִי שְׂגוּרָה בְּפִי, בְּאֶפֶן שְׂאוּכַל לְרַצוֹת וּלְפַיֵּם אוֹתָךְ,

שְׁתַּעֲוֶר רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים עָלַי לְקַרְבְּנֵי אֵלֶיךָ מִמָּקוֹם שְׁנֵת־רַחֲקָתִי
 בְּכַמָּה וְכַמָּה מֵיָנִי הִרְחַקוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמְכַל הַהִרְחַקוֹת
 תְּקַרְבֵנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים נוֹרְאִים שִׁישׁ לָךְ גְּנוּזִים בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ שְׁאִין בָּהֶם
 שׁוֹם אַחִיזֹת דִּין וְקִטְרוֹג כָּלֵל, בְּרַחֲמִים שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְקַרֵב אֶפְלוֹ
 הַמְּרַחֲקִים בְּתַכְלִית הָרַחוּק שְׁאִין רַחוּק יוֹתֵר מֵהֶם וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
 וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו קַרְבְּנוּ אֵלֶיךָ, אֲמַצְנוּ
 בְּעִבּוֹדְתֶךָ, חֲזַקְנוּ בִירְאָתֶךָ אַחֲזוּ בְיָדֵינוּ וְהוֹצֵא אוֹתָנוּ מִכָּל הַתְּאַוּוֹת
 רָעוֹת וּמְכַל הַמִּדּוֹת רָעוֹת הַקְּשׁוּרִים בְּגוּפֵנוּ, הַמְּרַחֲקִים אוֹתָנוּ
 מִמָּךְ בְּכָל עֵת:

קט: כִּי אֵתָּה לְבַד יָדַעְתָּ, אֵת גְּדֹל הַרְחַמְנוֹת שִׁישׁ עָלֵינוּ וְעַל נַפְשֵׁנוּ
 וְרוּחֵנוּ וְנַשְׁמוֹתֵנוּ אֲשֶׁר נִשְׁמַתִּינוּ יָרְדָה מֵרוּם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים, מִחֵיק
 אָבִיךָ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֵתָּה בְּזֶה הָעוֹלָם בְּגוּף עָכוּר כְּזֶה, בְּגוּף מְגֻשָּׁם
 כְּזֶה אוֹי לִבְּן שְׁנָלָה מֵעַל שְׁלָחַן אָבִיו וּכְוֹנָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה הִיָּתָה
 לְטוֹבָתֵנוּ, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ נִפְיוֹן וּבְחִירָה בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, לְמַעַן
 נָכוֹף וְנִשְׁבַּר וְנִכְנִיעַ גְּשָׁמִיּוֹת גּוּפֵנוּ וְתְאַוּוֹת לִבְנוּ, לְמַעַן נִזְכֶּה
 לְהַכִּיר אוֹתֶךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה דִּיקָא, הָרַחוּק מִקְּדוּשָׁתֶךָ בְּתַכְלִית
 הָרַחוּק אֲבָל מַה נַּעֲשֵׂה אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים כִּי לֹא יִכְלָנוּ לְקַבֵּל טוֹבָתֶךָ
 הַגְּדוֹלָה, וְלֹא חֲסָנוּ עַל נַפְשֵׁנוּ, וְלֹא נִתְגַּבְּרְנוּ לְהַכְנִיעַ תְּאַוּוֹתֵינוּ
 צְרַפְתָּנוּ בַּל תִּמְצָא, וּכְבָר כְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ לְהַכֵּל וְלָרִיק, עַל יְדֵי תְאַוּוֹת
 גּוּפֵנוּ הַקְּשׁוּרִים וְצְרוּרִים בָּנוּ מִנְּעוּרֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְכָל יוֹם אָנוּ
 מְצַפִּים וּמְחַכִּים לְגֵאֲלַת הַנֶּפֶשׁ בְּאַמֶּת, וְתִהְיֵ תוֹחַלְתֵנוּ נִכְוָבָה וּבְכָל
 יוֹם וְיוֹם יִצְרְנוּ מִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּיוֹתֵר, וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם
 עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חֲמַל עָלֵינוּ בְּחַמְלָתֶךָ, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ,
 חֶסֶד חֲנּוּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ עִנּוּ אָבִינוּ

עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר
בְּחֻקֹּתֶיךָ נִלְדָּךְ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ נִשְׁמַר, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

קִי: "אֲנֵא ה' מִלְּטָה נַפְשִׁי" מְכַל הַתְּאַוּוֹת וּמְכַל הַמַּדּוֹת רְעוֹת
הַקְּשׁוּרִים בְּגוּפֵי עַדְיָן, הֵן הַתְּאַוּוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת שֵׁישׁ בִּי מִצַּד
הַהוֹלָדָה, "כִּי בְּעוֹן חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחֲמַתְנִי אֱמִי", וְהֵן הַתְּאַוּוֹת
וְהַמַּדּוֹת רְעוֹת שְׁמִשְׁכַּתִּי עָלַי בְּעֶצְמִי, מַחֲמַת שְׁלֵא הָיִיתִי מִתְגַּבֵּר
וּמִתְחַזֵּק לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאַוּוֹת רְעוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת,
מְכַלָּם תִּצִּיל אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קִיֵּא: וְתִזְכְּנִי מֵעַתָּה וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה וְשִׁכְל וְעֵצוֹת דְּקִדְשָׁה וְכֹחַ
וְגִבּוּרָה מֵאֲתֶךָ, בְּאֶפֶן שְׁאֲזַכֶּה לְמִלְט נַפְשִׁי מִנִּי שַׁחַת, לְמִשְׁךְ אֶת
עֶצְמִי וּלְהַרְחִיק אֶת עֶצְמִי מְכַל הַתְּאַוּוֹת וּמְכַל הַמַּדּוֹת רְעוֹת עַד
שְׁאֲזַכֶּה לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי תְּאַוּוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת, עַד
שִׁיְהִיָּה גּוּפִי זָךְ וְצַח וְנָקִי מְכַל מִינֵי תְּאַוּוֹת וּמְכַל מִינֵי מַדּוֹת רְעוֹת,
וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּאַמַּת כְּרֵאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי:

קִיב: וְזַכְּנִי שְׁאוּכַל לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל מִינֵי קְלָקוּלִים וּפְגָמִים
שְׁפַגְמַתִּי עַד הַנָּה, מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַעֲבִיר
וּלְבַטֵּל מִנַּפְשִׁי אֶת כָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת שְׁהַטְלַתִּי בְּנַפְשִׁי
עַל־יְדֵי חַטָּאִי וְעוֹזוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים אֶתְּהָ יְדַעַתְּ חֲרַפְתִּי וּבְשִׁתִּי
וּכְלַמַּתִּי נִגְדָּךְ כָּל צַרְרֵי "חֲרַפָּה שְׁבָרָה לְבִי וְאָנּוּשָׁה, וְאַקּוּהָ לְנוֹד
וְאִין, וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מְצֵאתִי, הֵעֵבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים" תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ, יִגּוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מַדּוֹתֶיךָ "הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שִׁמְךָ" כִּי "מָה בְּצַע
בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר, הַיִּגִּיד אֶמְתֶּךָ קוֹמָה ה' חֲלָצָה
נַפְשִׁי", מְכַל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת, מְכַל מִינֵי תְּאַוּוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת,
מְכַל מִינֵי פְגָמִים וְקְלָקוּלִים, וּסְלַח וּמַחֵל לִי עַל כָּל מָה שְׁפַגְמַתִּי עַד

